

قاعده چهار پر علی:

در کار آفرینی تخصص محور و دانش بنیان مسائل بر دو رکن (الف-دانش (تکنولوژی) ، ب- توانایی تولید و ارائه تجاری (سرمایه و فروش) استوار است.

عموما این دو توانایی در یک فرد جمع نمی شوند و از این رو کارآفرینان بر اساس تامین نیمه نداشته خود به دنبال راه ملی جهت رفع ضعف خود هستند (به طور مثال فرد صامب تکنولوژی در پی سرمایه گذار می رود و یا مجموعه های تولیدی در پی ایجاد نوآوری جهت افزایش سهم خود از بازار در جستجوی افراد صامب تکنولوژی می باشند) ،

یکی از راه هایی که بسیار مورد توجه قرار می گیرد شراکت است ، اما با توجه به اینکه قیمت گذاری تکنولوژی امری پیچیده است ، تفاهم بر سر نسبت های شراکت امری پیچیده و پر مناقشه می باشد.

لذا به منظور حل این مشکل نوعی قاعده توسط علی عظیمی فرد ارائه گردیده که جهت ارزش گذاری بر کارآفرینی و شراکت های تکنولوژی محور کل قضیه را بر دو اصل شراکتی < معنوی و تجاری > متصور می شود که هر کدام دارای دو رکن زیر مجموعه می باشد (معنوی: ایده ، طرح - تجاری : تولید ، بازار) ؛ لذا بر این اساس چهار حالت کلی یافت می شود به نام های ایده ، طرح ، تولید ، بازار که بر پایه آن قاعده چهار پر علی شکل گرفته است.